

### خلول الروح القدس على الرسل

<sup>1</sup>وَلَمَّا حَضَرَ يَوْمُ الْخَمْسِينَ كَانَ الْجَمِيعُ مَعًا بِنَفْسٍ وَاحِدَةٍ.<sup>2</sup> وَصَارَ نَعْتَهُ مِنَ السَّمَاءِ صَوْتُ كَمَا مِنْ هُبُوبِ رِيحٍ عَاصِفَةٍ وَمَلَأَ كُلَّ الْبَيْتِ حَيْثُ كَانُوا جَالِسِينَ.<sup>3</sup> وَظَهَرَتْ لَهُمْ أَلْسِنَةٌ مُنْقَسِمَةٌ كَأَنَّهَا مِنْ تَارٍ وَاسْتَقَرَّتْ عَلَى كُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمْ.<sup>4</sup> وَأَمَلًا الْجَمِيعُ مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ وَابْتَدَأُوا يَتَكَلَّمُونَ بِلِسَانٍ آخَرٍ كَمَا أَعْطَاهُمُ الرُّوحُ أَنْ يَنْطَلِقُوا.

<sup>5</sup>وَكَانَ يَهُودٌ رِجَالٌ أَتَقْبَاءُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ تَحْتَ السَّمَاءِ سَاكِنِينَ فِي أُورُشَلِيمَ.<sup>6</sup> فَلَمَّا صَارَ هَذَا الصَّوْتُ اجْتَمَعَ الْجُمْهُورُ وَتَحَبَّرُوا لِأَنَّ كُلَّ وَاحِدٍ كَانَ يَسْمَعُهُمْ يَتَكَلَّمُونَ بِلُغَتِهِ.<sup>7</sup> فَهَيْهَاتَ الْجَمِيعُ وَتَعَجَّبُوا قَائِلِينَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: أَتَرَى لَيْسَ جَمِيعُ هَؤُلَاءِ الْمُتَكَلِّمِينَ جَلِيلِيِّينَ؟<sup>8</sup> فَكَيْفَ تَسْمَعُ تَحْنُ كُلُّ وَاحِدٍ مِنَّا لُغَتَهُ الَّتِي وُلِدَ فِيهَا؟<sup>9</sup> قَرِيبُونَ وَمَدَارِبُونَ وَعِيلَامِيُّونَ وَالسَّاكِنُونَ مَا بَيْنَ النَّهْرَيْنِ وَالْيَهُودِيَّةِ وَكَبْدُوكِيَّةَ وَيُونِسَ وَأَسِيَّا<sup>10</sup> وَقَرِيجِيَّةَ وَبَمْفِيلِيَّةَ وَمِصْرَ وَتَوَاجِي لِيَبْيَّةَ، الَّتِي تَحُو الْقَبْرِوَانِ، وَالرُّومَانِيُونَ الْمُسْتَوْطِنُونَ، يَهُودٌ وَذُخْلَاءُ،<sup>11</sup> كَرِيبِيُّونَ وَعَرَبٌ، تَسْمَعُهُمْ يَتَكَلَّمُونَ بِلِسَانِنَا بِعَظَائِمِ اللَّهِ.<sup>12</sup> فَتَحَبَّرَ الْجَمِيعُ وَارْتَابُوا قَائِلِينَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: مَا عَسَى أَنْ يَكُونَ هَذَا؟<sup>13</sup> وَكَانَ آخَرُونَ يَسْتَهْزِئُونَ قَائِلِينَ: إِنَّهُمْ قَدْ امْتَلَأُوا سُلَافَةً.

### عظة الرسول بطرس في يوم الخميس

<sup>14</sup>فَوَقَفَ بَطْرِسُ مَعَ الْأَخْدَ عَشَرَ وَرَفَعَ صَوْتَهُ وَقَالَ لَهُمْ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْيَهُودُ وَالسَّاكِنُونَ فِي أُورُشَلِيمَ أَجْمَعُونَ، لَيْكُنْ هَذَا مَعْلُومًا عِنْدَكُمْ وَأَضْعُوا إِلَى كَلَامِي.<sup>15</sup> لِأَنَّ هَؤُلَاءِ لَيْسُوا سُكَارَى كَمَا أَنْتُمْ تَطَّنُونَ، لِأَنَّهَا السَّاعَةُ الثَّالِثَةُ مِنَ النَّهَارِ،<sup>16</sup> بَلْ هَذَا مَا قَبْلَ يُونِيلَ النَّبِيِّ: يَقُولُ اللَّهُ: وَيَكُونُ فِي الْإِبَامِ الْأَخِيرَةِ أَتَى أَسْكَبُ مِنْ رُوحِي عَلَى كُلِّ بَشَرٍ فَيَسَبِّأُ بَنُوكُمْ وَيَتَائِكُمْ وَيَرَى سَبَابِكُمْ رُؤًى وَيَحْلُمُ سُيُوكُمْ أَحْلَامًا،<sup>18</sup> وَعَلَى عِيْبِي أَيْضًا وَإِمَائِي أَسْكَبُ مِنْ رُوحِي فِي تِلْكَ الْإِبَامِ قَبَسَاتُونَ،<sup>19</sup> وَأَعْطِي عَجَائِبَ فِي السَّمَاءِ مِنْ قَوْفٍ وَأَيَاتٍ عَلَى الْأَرْضِ مِنْ أَسْعَلٍ، دَمًا وَتَارًا وَنَحَارَ دُخَانٍ.<sup>20</sup> تَتَحَوَّلُ الشَّمْسُ إِلَى ظُلْمَةٍ وَالْقَمَرُ إِلَى دَمٍ قَبْلَ أَنْ يَجِيءَ يَوْمُ الرَّبِّ الْعَظِيمِ الشَّهِيرِ.<sup>21</sup> وَيَكُونُ كُلُّ مَنْ يَدْعُو بِاسْمِ الرَّبِّ يَخْلُصُ.<sup>22</sup> أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِسْرَائِيلِيُّونَ اسْمَعُوا هَذِهِ الْأَقْوَالِ: يَسُوعُ النَّاصِرِيُّ، رَجُلٌ قَدْ تَبَرَّهَنْ لَكُمْ مِنْ قِتْلِ اللَّهِ بِقَوَاتٍ وَعَجَائِبٍ وَأَيَاتٍ صَنَعَهَا اللَّهُ بِيَدِهِ فِي وَسْطِكُمْ كَمَا أَنْتُمْ

### Die Ausgießung des Heiligen Geistes

<sup>1</sup>Und als der Pfingsttag gekommen war, waren sie alle einmütig beieinander.<sup>2</sup>Und es geschah plötzlich ein Brausen vom Himmel wie von einem gewaltigen Wind und erfüllte das ganze Haus, in dem sie saßen.<sup>3</sup>Und es erschienen ihnen Zungen, zerteilt, wie von Feuer; und er setzte sich auf einen jeglichen unter ihnen;<sup>4</sup>und sie wurden alle voll des Heiligen Geistes und fingen an, in anderen Zungen zu reden, wie der Geist ihnen auszusprechen gab.

<sup>5</sup>Es wohnten aber Juden in Jerusalem, die waren gottesfürchtige Männer aus allen Völkern unter dem Himmel.<sup>6</sup>Als nun dieses Brausen geschah, kam die Menge zusammen und wurde bestürzt, denn ein jeder hörte sie in seiner Sprache reden.<sup>7</sup>Sie alle entsetzten sich aber, verwunderten sich und sprachen untereinander: Siehe, sind nicht diese alle, die da reden, aus Galiläa?<sup>8</sup>Wie hören wir denn ein jeder seine Sprache, in der er geboren ist?<sup>9</sup>Parther und Meder und Elamiter, und die wir wohnen in Mesopotamien und Judäa und Kappadozien, Pontus und Asien,<sup>10</sup>Phrygien und Pamphylien, Ägypten und in der Gegend der Kyrene bei Libyen und Ausländer von Rom,<sup>11</sup>Juden und Judengenossen, Kreter und Araber: wir hören sie in unseren Sprachen die großen Taten Gottes reden.<sup>12</sup>Sie entsetzten sich aber alle und wurden ratlos und sprachen einer zum andern: Was will das werden?<sup>13</sup>Die andern aber hatten ihren Spott und sprachen: Sie sind voll süßen Weins.

### Die Pfingstpredigt des Petrus

أَيْضاً تَعْلَمُونَ،<sup>23</sup> هَذَا أَحَذُّمُوهُ مُسَلِّمًا بِمَشُورَةِ اللَّهِ الْمَحْنُومَةِ وَعِلْمِهِ السَّابِقِ وَأَيْدِي أَنْتَمَ صَلَبْتُمُوهُ وَقَتَلْتُمُوهُ،<sup>24</sup> الَّذِي أَقَامَهُ اللَّهُ تَاقِصًا أَوْجَاعَ الْمَوْتِ إِذْ لَمْ يَكُنْ مُمَكِّنًا أَنْ يُمْسِكَ مِنْهُ.<sup>25</sup> لَأَنَّ دَاوُدَ يَقُولُ فِيهِ: "كُنْتُ أَرَى الرَّبَّ أَمَامِي فِي كُلِّ حِينٍ أَنَّهُ عَنْ يَمِينِي لِكَيْ لَا أَتَزَعَّرَ."<sup>26</sup> لِذَلِكَ سَرَّ قَلْبِي وَتَهَلَّلَ لِسَانِي حَتَّى جَسَدِي أَيْضاً سَبَّحَكَ عَلَى رَجَاءٍ،<sup>27</sup> لِأَنَّكَ لَنْ تَتْرَكَ نَفْسِي فِي الْهَاوِيَةِ وَلَا تَدْعَ قُدُّوسَكَ يَرَى قَسَادًا.<sup>28</sup> عَرَّفْتَنِي سُبُلَ الْحَيَاةِ وَسَتَمْلَأَنِي سُورًا مَعَ وَجْهِكَ.<sup>29</sup> أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ، يَسُوعُ أَنْ يُقَالَ لَكُمْ جِهَارًا عَنْ رَئِيسِ الْآبَاءِ، دَاوُدَ، إِنَّهُ مَاتَ وَدُفِنَ وَقَبْرُهُ عِنْدَنَا حَتَّى هَذَا الْيَوْمِ.<sup>30</sup> فَإِذْ كَانَ تَبَيًّا وَعَلِمَ أَنَّ اللَّهَ خَلَفَ لَهُ بِقِسْمِ أَنَّهُ مِنْ تَمَرَةٍ ضَلَبِهِ يُقِيمُ الْمَسِيحَ حَسَبَ الْجَسَدِ لِيُجْلِسَ عَلَى كُرْسِيِّهِ،<sup>31</sup> سَبَقَ قَرَأَى وَتَكَلَّمَ عَنْ قِيَامَةِ الْمَسِيحِ أَنَّهُ لَمْ تَتْرَكَ نَفْسَهُ فِي الْهَاوِيَةِ وَلَا رَأَى جَسَدَهُ قَسَادًا.<sup>32</sup> فَيَسُوعُ هَذَا أَقَامَهُ اللَّهُ وَنَحْنُ جَمِيعًا شُهُودٌ لِذَلِكَ.<sup>33</sup> وَإِذْ ارْتَفَعَ يَمِينِ اللَّهِ وَأَحَذَ مَوْعِدَ الرُّوحِ الْقُدُسِ مِنَ الْآبِ سَكَبَ هَذَا الَّذِي أَنْتُمْ الْآنَ تُبْصِرُونَهُ وَتَسْمَعُونَهُ.<sup>34</sup> لَأَنَّ دَاوُدَ لَمْ يَصْعَدَ إِلَى السَّمَاوَاتِ، وَهُوَ نَفْسُهُ يَقُولُ: "قَالَ الرَّبُّ لِرَبِّي: اجْلِسْ عَنْ يَمِينِي حَتَّى أَصْعَ أَعْدَاءَكَ مَوْطِنًا لِقَدَمَيْكَ."<sup>35</sup> فَلْيَعْلَمَ يَقِينًا جَمِيعُ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ أَنَّ اللَّهَ جَعَلَ يَسُوعَ هَذَا، الَّذِي صَلَبْتُمُوهُ أَنْتُمْ، رَبًّا وَمَسِيحًا.

### كنيسة المسيح الأولى

<sup>37</sup> فَلَمَّا سَمِعُوا نُحْسُوا فِي قُلُوبِهِمْ وَقَالُوا لِبُطْرُسَ وَسَائِرِ الرُّسُلِ: مَاذَا تَصْنَعُ، أَيُّهَا الرِّجَالُ الْإِخْوَةُ؟<sup>38</sup> فَقَالَ لَهُمْ بَطْرُسُ: تَوُبُوا وَلْيَعْتَمِدَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْكُمْ عَلَى اسْمِ يَسُوعَ الْمَسِيحِ لَعُفْرَانِ الْخَطَايَا فَتَقْبَلُوا عَطِيَّةَ الرُّوحِ الْقُدُسِ. لَأَنَّ الْمَوْعِدَ هُوَ لَكُمْ وَلِأَوْلَادِكُمْ وَلِكُلِّ الَّذِينَ عَلَى بُعْدٍ، كُلٌّ مَنْ يَدْعُوهُ الرَّبُّ إِلَهُنَا.<sup>39</sup> وَأَيُّقُولُ آخَرَ كَثِيرَةً كَانَ يَشْهَدُ لَهُمْ وَيَعْطُهُمْ قَائِلًا: اخْلُصُوا مِنْ هَذَا الْجِيلِ الْمُلْتَوِي.<sup>40</sup> فَقَبِلُوا كَلَامَهُ بِفَرَحٍ وَاعْتَمَدُوا وَانْصَمَّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ نَحْوُ ثَلَاثَةِ آلَافٍ نَفْسٍ.

<sup>42</sup> وَكَانُوا يُوَاطِنُونَ عَلَى تَعْلِيمِ الرُّسُلِ وَالسَّرَكَةِ وَكَسْرِ الْخُبْزِ وَالصَّلَاةِ.<sup>43</sup> وَصَارَ خَوْفٌ فِي كُلِّ نَفْسٍ، وَكَانَتْ عَجَائِبُ وَأَيَّاتُ كَثِيرَةٌ تُجْرَى عَلَى أَيْدِي الرُّسُلِ.<sup>44</sup> وَجَمِيعُ الَّذِينَ آمَنُوا كَانُوا مَعًا وَكَانَ عَنْدهُمْ كُلُّ شَيْءٍ مُشْتَرَكًا.<sup>45</sup> وَالْأَمْلاكُ وَالْمُقْتَنَاتُ كَانُوا يَبِيعُونَهَا وَيَقْسِمُونَهَا بَيْنَ الْجَمِيعِ، كَمَا يَكُونُ لِكُلِّ وَاحِدٍ

<sup>14</sup> Da trat Petrus auf mit den Elf, erhob seine Stimme und redete zu ihnen: Ihr Juden, liebe Männer, und alle, die ihr in Jerusalem wohnt, das sei euch kundgetan, und lasst meine Worte zu euren Ohren eingehen.<sup>15</sup> Denn diese sind nicht betrunken, wie ihr meint, denn es ist die dritte Stunde am Tag;<sup>16</sup> sondern das ist's, was durch den Propheten Joel gesagt worden ist:<sup>17</sup> "Und es soll geschehen in den letzten Tagen, spricht Gott, ich will ausgießen von meinem Geist auf alles Fleisch; und eure Söhne und eure Töchter sollen weissagen, und eure Jünglinge sollen Gesichte sehen, und eure Ältesten sollen Träume haben;<sup>18</sup> und auf meine Knechte und auf meine Mägde will ich in jenen Tagen von meinem Geist ausgießen, und sie sollen weissagen.<sup>19</sup> Und ich will Wunder tun oben im Himmel und Zeichen unten auf Erden: Blut und Feuer und Rauchdampf;<sup>20</sup> die Sonne soll in Finsternis verwandelt werden und der Mond in Blut, ehe denn der große Tag der Offenbarung des HERRN kommt.<sup>21</sup> Und es soll geschehen: wer den Namen des HERRN anrufen wird, der soll gerettet werden."

<sup>22</sup> Ihr Männer von Israel, hört diese Worte: Jesus von Nazareth, ein Mann, von Gott unter euch mit Taten und Wundern und Zeichen erwiesen, die Gott durch ihn in eurer Mitte tat, wie ihr selbst wisst,<sup>23</sup> diesen Mann, der durch Gottes Ratschluss und Vorsehung dahingegeben war, habt ihr durch die Hände der Ungerechten genommen und ihn gekreuzigt und umgebracht.<sup>24</sup> Den hat Gott auferweckt, und aufgelöst die Schmerzen des Todes, wie es denn unmöglich war,

اَحْتِيَاجٌ. <sup>46</sup>وَكَانُوا كُلَّ يَوْمٍ يُوَاطُّونَ فِي الْهَيْكَلِ يَنْفُسٍ  
وَاجِدَةٍ، وَإِذْ هُمْ يَكْسِرُونَ الْخُبْزَ فِي الْبُيُوتِ كَانُوا  
يَتَنَاوَلُونَ الطَّعَامَ بِإِثْنَيْهَاجٍ وَيَسَاطَةِ قَلْبٍ <sup>47</sup>مُسَبِّحِينَ اللَّهَ  
وَلَهُمْ نِعْمَةٌ لَدَى جَمِيعِ الشَّعْبِ. وَكَانَ الرَّبُّ كُلَّ يَوْمٍ  
يَضُمُّ إِلَى الْكَنِيسَةِ الَّذِينَ يَخْلُصُونَ.

dass er von ihm gehalten werden konnte.<sup>25</sup> Denn David spricht von ihm: "Ich habe den HERRN allezeit vor meinem Angesicht; denn er ist zu meiner Rechten, damit ich nicht wanke."<sup>26</sup> Darum ist mein Herz fröhlich, und meine Zunge frohlocket; denn auch mein Leib wird ruhen in der Hoffnung.<sup>27</sup> Denn du wirst meine Seele nicht dem Tod überlassen, und nicht zugeben, dass dein Heiliger die Verwesung sehe.<sup>28</sup> Du hast mir kundgetan die Wege des Lebens; du wirst mich erfüllen mit Freuden vor deinem Angesicht."<sup>29</sup> Ihr Männer, liebe Brüder, lasst mich freimütig reden zu euch von dem Erzvater David. Er ist gestorben und begraben, und sein Grab ist bei uns bis auf diesen Tag.<sup>30</sup> Da er nun ein Prophet war und wusste, dass ihm Gott verheißen hatte mit einem Eid, dass ein Nachkomme von ihm auf seinem Thron sitzen sollte,<sup>31</sup> hat er's vorausgesehen und von der Auferstehung des Christus geredet, dass seine Seele nicht dem Tod überlassen ist und sein Fleisch die Verwesung nicht gesehen hat.<sup>32</sup> Diesen Jesus hat Gott auferweckt; dessen sind wir alle Zeugen.<sup>33</sup> Da er nun durch die Rechte Gottes erhöht ist und empfangen hat die Verheißung des Heiligen Geistes vom Vater, hat er diesen ausgegossen, wie ihr seht und hört.<sup>34</sup> Denn David ist nicht gen Himmel gefahren. Er sagt aber selbst: "Der HERR sprach zu meinem HERRN: Setze dich zu meiner Rechten,<sup>35</sup> bis ich deine Feinde lege zum Schemel deiner Füße."<sup>36</sup> So wisse nun das ganze Haus Israel gewiss, dass Gott diesen Jesus, den ihr gekreuzigt habt, zum HERRN und

Christus gemacht hat.

### **Die erste Gemeinde Christi**

<sup>37</sup>Da sie aber das hörten, ging's ihnen durchs Herz, und sprachen zu Petrus und den anderen Aposteln: Ihr Männer, liebe Brüder, was sollen wir tun?<sup>38</sup>Petrus sprach zu ihnen: Tut Buße, und ein jeder von euch lasse sich taufen auf den Namen Jesu Christi zur Vergebung der Sünden, so werdet ihr empfangen die Gabe des Heiligen Geistes.<sup>39</sup>Denn euch und euren Kindern gilt diese Verheißung und allen, die fern sind, so viele der Herr, unser Gott, herzurufen wird.<sup>40</sup>Auch mit vielen anderen Worten bezeugte er das und ermahnte sie: Lasset euch erretten aus diesem verkehrten Geschlecht!<sup>41</sup>Die nun sein Wort gern annahmen, ließen sich taufen; und an diesem Tag wurden hinzugetan an die dreitausend Seelen.

<sup>42</sup>Sie blieben aber beständig in der Lehre der Apostel und in der Gemeinschaft und im Brotbrechen und im Gebet.<sup>43</sup>Es kam aber auch Furcht über alle Seelen, und es geschahen auch viele Wunder und Zeichen durch die Apostel.<sup>44</sup>Alle aber, die gläubig geworden waren, waren beieinander und hielten alle Dinge gemeinsam.<sup>45</sup>Ihre Güter und Habe verkauften sie und teilten sie unter alle aus, je nachdem, wie es einer nötig hatte.<sup>46</sup>Und sie waren täglich einmütig beieinander im Tempel und brachen das Brot hier und dort in den Häusern, nahmen die Speise mit Freuden und lauterem Herzen ein<sup>47</sup>und lobten Gott und fanden Wohlwollen beim ganzen Volk. Der HERR aber fügte täglich zu der Gemeinde, die da gerettet wurden.